



Zbornik sudske prakse

RJEŠENJE OPĆEG SUDA (deveto vijeće)

6. studenoga 2018.*

„Tužba za poništenje – ERCEA – Okvirni program za istraživanja i inovacije ‚Obzor 2020.‘ – Odluka o odbijanju zahtjeva za preispitivanje evaluacije prijedloga za istraživanje – Upravna žalba pred Komisijom – Odbijanje upravne žalbe – Pogrešna naznaka tuženika – Zahtjev za izdavanje naloga – Očita nedopuštenost”

U predmetu T-717/17,

Nicolae Chioreanu, sa stalnom adresom u Oradei (Rumunjska), kojeg zastupa D.-C. Rusu, odvjetnik,

tužitelj,

protiv

Izvršne agencije Europskog istraživačkog vijeća (ERCEA), koju zastupaju F. Sgritta i E. Chacón Mohedano, u svojstvu agenata,

tuženika,

u povodu, kao prvo, zahtjeva na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja, s jedne strane, odluke ERCEA-e od 23. ožujka 2017. o odbijanju zahtjeva za preispitivanje evaluacije prijedloga za istraživanje br. 741797-NIP, ERC-2016-ADG „New and Innovative Powertrain – NIP” i, s druge strane, Odluke Komisije C(2017) 5190 *final* od 27. srpnja 2017. o odbijanju tužiteljeve upravne žalbe na temelju članka 22. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 58/2003 od 19. prosinca 2002. o utvrđivanju statusa izvršnih agencija kojima se povjeravaju određene zadaće u vezi s upravljanjem programima Zajednice (SL 2003., L 11, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 83.) i, kao drugo, zahtjeva kojim se traži od Općeg suda da naloži ERCEA-i preispitivanje prethodno navedene evaluacije prijedloga za istraživanje,

OPĆI SUD (deveto vijeće),

u sastavu: S. Gervasoni, predsjednik, K. Kowalik-Bańczyk (izvjestiteljica) i C. Mac Eochaidh, suci,

tajnik: E. Coulon,

donosi sljedeće

* Jezik postupka: rumunjski

Rješenje

Pravni okvir

- 1 Uredba Vijeća (EZ) br. 58/2003 od 19. prosinca 2002. o utvrđivanju statusa izvršnih agencija kojima se povjeravaju određene zadaće u vezi s upravljanjem programima Zajednice (SL 2003., L 11, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 83.) ovlašćuje Europsku komisiju na osnivanje izvršnih agencija, u svoje ime i pod svojom odgovornošću, kojima može delegirati ovlasti za provedbu cijelog ili dijela programa ili projekta Europske unije.
- 2 U skladu s člankom 4. Uredbe br. 58/2003, izvršne agencije su tijela Zajednice s ulogom javne službe; izvršne agencije imaju pravnu osobnost i u svakoj državi članici one uživaju najširu pravnu sposobnost koju nacionalna zakonodavstva priznaju pravnim osobama.
- 3 U skladu s člankom 22. stavcima 1. i 5. Uredbe br. 58/2003, svaki akt izvršne agencije koji prouzroči štetu trećoj strani može biti upućen Komisiji na preispitivanje zakonitosti. Komisija odlučuje o upravnom postupku pisanim putem i uz navođenje razloga za svoju odluku, nakon što sasluša argumente koje su navele zainteresirana strana i izvršna agencija. Odluka o odbijanju upravne žalbe može biti predmet tužbe za poništenje pred Sudom Europske unije.
- 4 U skladu s člankom 6. Odluke Vijeća od 3. prosinca 2013. o osnivanju Posebnog programa za provedbu Okvirnog programa za istraživanje i inovacije „Obzor 2020.” (2014. – 2020.) i stavljanju izvan snage odluka 2006/971/EZ, 2006/972/EZ, 2006/973/EZ, 2006/974/EZ i 2006/975/EZ (SL 2013., L 347, str. 965.), Komisija je odlukom od 12. prosinca 2013. (SL 2013., C 373, str. 23.) osnovala Europsko istraživačko vijeće (u daljnjem tekstu ERC). ERC se sastoji od neovisnog Znanstvenog vijeća i posebnog provedbenog tijela.
- 5 Posebno provedbeno tijelo osnovano je Provedbenom odlukom Komisije od 17. prosinca 2013. o osnivanju Izvršne agencije Europskog istraživačkog vijeća i stavljanju izvan snage Odluke 2008/37/EZ (SL 2013., L 346, str. 58.). Komisija je delegirala Izvršnoj agenciji Europskog istraživačkog vijeća (ERCEA), naznačenoj kao tuženik u ovom predmetu, ostvarenje posebnog cilja ERC-a u okviru programa „Obzor 2020.” u skladu s Uredbom br. 58/2003. Delegacija ovlasti uređena je Odlukom Komisije C(2013) 9428 *final* od 20. prosinca 2013. o delegiranju ovlasti ERCEA-i radi izvršenja zadaća povezanih s provedbom programa Unije u području istraživanja i inovacija, osobito u cilju provedbe odobrenih sredstava iz općeg proračuna Unije.
- 6 Pravila za sudjelovanje u pozivima na podnošenje prijedloga, koje organizira, među ostalim, ERCEA, utvrđena su Uredbom (EU) br. 1290/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o utvrđivanju pravila za sudjelovanje u Okvirnom programu za istraživanja i inovacije „Obzor 2020.” (2014. – 2020.) i širenju njegovih rezultata te stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1906/2006 (SL 2013., L 347, str. 81.). Uredba br. 1290/2013 utvrđuje, osobito, u članku 16. postupak preispitivanja evaluacije za podnositelje prijedloga koji smatraju da evaluacija njihova prijedloga nije izvršena u skladu s postupcima navedenima u Uredbi, mjerodavnom programu rada, planu rada ili pozivu na podnošenje prijedloga. U skladu sa stavkom 2. tog članka, zahtjev za preispitivanje podnosi podnositelj prijedloga u roku od trideset dana od dana kada Komisija ili relevantno tijelo za financiranje obavijesti podnositelja prijedloga o rezultatima evaluacije. U skladu sa stavkom 3. tog članka, Komisija ili relevantno tijelo za financiranje odgovorno je za ispitivanje zahtjeva za preispitivanje evaluacije. Ispitivanje obuhvaća samo proceduralne aspekte evaluacije, a ne osnovanost prijedloga. Navedeni članak ne utvrđuje određeni rok u kojem Komisija ili relevantno tijelo za financiranje mora odlučiti o zahtjevu za preispitivanje evaluacije, nego se ograničava na navođenje, u stavku 5., da ono donosi odluku bez neopravdanog odgađanja. Naposljetku, prema stavku 7. istog članka, postupak preispitivanja ne isključuje bilo koje druge mjere koje sudionik može poduzimati u skladu s pravom Unije.

Okolnosti spora

- 7 ERCEA je 25. svibnja 2016. objavila poziv na podnošenje prijedloga za bespovratna sredstva za priznate istraživače ERC-a u okviru programa rada „Obzor 2020.” za 2016., koji se odnosi na provedbu ERC-ovih aktivnosti.
- 8 Tužitelj Nicolae Chioreanu, djelujući u ime Sveučilišta u Oradei (Rumunjska), podnio je 30. kolovoza 2016. prijedlog projekta br. 741797 NIP – New and Innovative Powertrain, s ciljem dobivanja bespovratnih sredstava (u daljnjem tekstu: prijedlog br. 741797-NIP).
- 9 Evaluacija prijedloga br. 741797-NIP dodijeljena je stručnoj skupini, koja je odlučila da on ne ispunjava ERC-ove kriterije izvrsnosti i da stoga neće proći u drugu fazu u postupku odabira za financiranje. ERCEA je dopisom od 30. siječnja 2017. obavijestila tužitelja o ishodu evaluacije. Dopis navodi dostupne pravne lijekove, tj. zahtjev za preispitivanje evaluacije, upravnu žalbu na temelju članka 22. Uredbe br. 58/2003 kao i tužbu za poništenje na temelju članka 263. UFEU-a protiv ERCEA-e. Osim toga, u dopisu su bili navedeni i rokovi za podnošenje tih pravnih lijekova te adresa e-pošte putem koje se mogu podnijeti prva dva pravna lijeka, a precizirano je i da tužitelj ne može odjednom podnijeti više od jednog pravnog lijeka. U prilogu dopisu nalazilo se izvješće o evaluaciji, uključujući pojedinačne komentare stručnjaka, konačne komentare i bodove koje je dodijelila stručna skupina.
- 10 Dana 14. veljače 2017. tužitelj je podnio zahtjev za preispitivanje evaluacije.
- 11 Dopisom od 23. ožujka 2017. direktor ERCEA-e obavijestio je tužitelja da je ERCEA-in Odbor za preispitivanje zahtjeva odbio njegov zahtjev za preispitivanje evaluacije (u daljnjem tekstu: odluka ERCEA-e od 23. ožujka 2017.). Prema Odboru, u postupku evaluacije nije počinjena nikakva postupovna pogreška. U tom dopisu direktor je obavijestio tužitelja o dvama dostupnim pravnim lijekovima, odnosno, s jedne strane, upravnoj žalbi na temelju članka 22. Uredbe br. 58/2003, koja mora biti upućena u roku od mjesec dana od primitka odluke na adresu e-pošte koju je naveo tužitelj, i, s druge strane, tužbi za poništenje na temelju članka 263. UFEU-a protiv odluke ERCEA-e od 23. ožujka 2017., koja se mora podnijeti u roku od dva mjeseca od njezina primitka. Dopis je također sadržavao uputu na Uredbu br. 58/2003 te je precizirao da tužitelj ne može odjednom podnijeti više od jednog pravnog lijeka i da, ako odluči podnijeti upravnu žalbu na temelju članka 22. Uredbe br. 58/2003, mora čekati Komisijinu konačnu odluku, protiv koje može podnijeti tužbu za poništenje.
- 12 Tužitelj je 3. travnja 2017. podnio upravnu žalbu pred Komisijom na temelju članka 22. Uredbe br. 58/2003.
- 13 Odlukom C (2017) 5190 *final* od 27. srpnja 2017., koja je donesena na temelju članka 22. stavka 1. Uredbe br. 58/2003 (u daljnjem tekstu: odluka Komisije od 27. srpnja 2017.), Komisija je odbila tužiteljevu upravnu žalbu kao neosnovanu i potvrdila odluku ERCEA-e od 23. ožujka 2017. kojom se odbija zahtjev za preispitivanje evaluacije prijedloga br. 741797-NIP. Ta je odluka dostavljena tužitelju dopisom od 16. kolovoza 2017. koji je potpisao glavni direktor Glavne uprave (GU) za istraživanje i inovacije. U tom dopisu tužitelja se obavještava da u roku od dva mjeseca od njegova primitka može podnijeti tužbu za poništenje na temelju članka 263. UFEU-a protiv Komisije.

Postupak i zahtjevi stranaka

- 14 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 13. listopada 2017. tužitelj je pokrenuo ovaj postupak.
- 15 Zasebnim aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 23. siječnja 2018. ERCEA je istaknula prigovor nedopuštenosti na temelju članka 130. Poslovnika Općeg suda. Tužitelj je svoja očitovanja na taj prigovor podnio 5. ožujka 2018.

- 16 Tužitelj svojom tužbom od Općeg suda zahtijeva da:
- poništi „odluke” kojima se odbija zahtjev za preispitivanje evaluacije prijedloga br. 741797-NIP;
 - naloži ERCEA-i preispitivanje evaluacije prijedloga br. 741797-NIP.
- 17 U prigovoru nedopuštenosti ERCEA od Općeg suda zahtijeva da:
- odbaci tužbu kao nedopuštenu;
 - naloži tužitelju snošenje troškova.
- 18 U očitovanjima o prigovoru nedopuštenosti tužitelj od Općeg suda zahtijeva da tužbu proglasi dopuštenom.

Pravo

- 19 Na temelju članka 130. stavaka 1. i 7. Poslovnika, ako tuženik to zatraži, Opći sud može odlučiti o nedopuštenosti bez ulaženja u raspravu o meritumu. Osim toga, u skladu s člankom 126. Poslovnika, kad je tužba očito nedopuštena ili očito pravno neosnovana, Opći sud može, na prijedlog suca izvjestitelja, u svakom trenutku odlučiti obrazloženim rješenjem, bez poduzimanja daljnjih koraka u postupku.
- 20 U ovom slučaju Opći sud smatra da je na temelju sadržaja spisa predmet dovoljno razjašnjen te će odlučiti o tužbi bez otvaranja usmenog dijela postupka i bez ulaženja u raspravljanje o meritumu.

Poštovanje pravila o sadržaju tužbe

- 21 ERCEA tvrdi da tužba ne određuje predmet spora i tužbene razloge s potrebnom preciznošću. ERCEA osobito ističe da u točkama 1. i 21. tužbe tužitelj upućuje na „negativne odluke” o ponovnoj evaluaciji prijedloga br. 741797-NIP bez preciziranja elemenata kao što su datum ili autor pobijanog akta ili akata, kojima se omogućuje nedvosmisleno određivanje akta ili akata koji su predmet tužbe.
- 22 Tužitelj u očitovanjima o prigovoru nedopuštenosti tvrdi da je ERCEA-in argument pogrešan, s obzirom na to da tužba vrlo jasno opisuje predmet spora – ERCEA-ino nepoštovanje postupka evaluacije pri evaluaciji prijedloga br. 741797-NIP. Što se tiče množine koja se koristi u točki 21. tužbe, tužitelj tvrdi da nije potrebno precizirati sve elemente potrebne za identifikaciju odluka čije se poništenje traži jer su te odluke navedene u prilogima tužbi A.2 i A.3.
- 23 Na temelju članka 21. prvog podstavka Statuta Suda Europske unije, koji je primjenjiv na postupak pred Općim sudom u skladu s člankom 53. prvim podstavkom tog Statuta i člankom 76. točkama (d) i (e) Poslovnika, tužba mora sadržavati predmet spora, tužbene razloge i argumente kao i sažet prikaz tih razloga i tužiteljev tužbeni zahtjev. Ti elementi moraju biti dovoljno jasni i precizni kako bi omogućili tuženiku da pripremi svoju obranu i Općem sudu da odluči o tužbi, ako je potrebno i bez drugih informacija. Kako bi se jamčila pravna sigurnost i dobro sudovanje, za dopuštenost tužbe nužno je da bitni činjenični i pravni elementi na kojima se ona temelji proizlaze, barem u sažetku, ali na dosljedan i razumljiv način, iz teksta same tužbe (rješenja Općeg suda od 28. travnja 1993., *De Hoe/Komisija*, T-85/92, EU:T:1993:39, t. 20. i od 21. svibnja 1999., *Asia Motor France i dr./Komisija*, T-154/98, EU:T:1999:109, t. 49. i presuda od 15. lipnja 1999., *Ismeri Europa/Revizorski sud*, T-277/97, EU:T:1999:124, t. 29.).

- 24 Kada je osobito riječ o zahtjevima stranaka, valja istaknuti da oni određuju predmet spora. Stoga je važno da se u njima izričito i nedvosmisleno navede što stranke zahtijevaju. Osobito kad je riječ o tužbi za poništenje, akt čije se poništenje zahtijeva mora biti jasno određen (presuda od 10. srpnja 1990., *Automec/Komisija*, T-64/89, EU:T:1990:42, t. 67.).
- 25 U ovom slučaju valja istaknuti da u točki 1. tužbe, pod naslovom „Predmet spora”, tužitelj od Općeg suda zahtijeva da poništi „odbijanje zahtjeva za ponovnu evaluaciju [prijedloga br. 741797-NIP] i da naloži [ERCEA-i] preispitivanje navedenog prijedloga uz strogo pridržavanje načela transparentnosti, pravičnosti i nepristranosti, kao što je to predviđeno u ERC-ovim pravilima za podnošenje i evaluaciju prijedloga”, kao i da u točki 21. tužbe, pod naslovom „Zaključak”, tužitelj od Općeg suda zahtijeva „poništenje odluke o odbijanju zahtjeva za ponovnu evaluaciju prijedloga [br. 741797-NIP] i nalažanje [ERCEA-i] preispitivanja navedenog prijedloga uz obrazloženje da postupak evaluacije nije bio poštovan”.
- 26 Iz prethodno navedenog proizlazi da ovom tužbom tužitelj u biti zahtijeva poništenje ERCEA-ina akta s ciljem da ona preispita evaluaciju prijedloga br. 741797-NIP kojim je tužitelj podnio zahtjev za bespovratna sredstva za svoj projekt.
- 27 Činjenica je, ipak, da u očitovanjima o prigovoru nedopuštenosti tužitelj navodi da zahtijeva poništenje akata koji su priloženi kao prilozi tužbi A.2 i A.3. Međutim, u tim dvama prilogima navode se odluka ERCEA-e od 23. ožujka 2017. i odluka Komisije od 27. srpnja 2017.
- 28 Doduše, formulacija koja se koristi u tužbi, osobito korištenje množine u točki 21. za opisivanje akata navedenih u tužbi, kao i činjenica da autori akata i datumi njihova donošenja u tužbi nisu precizirani mogu dovesti u zabludu. Međutim, s obzirom na to da su akti navedeni u tužbi priloženi tužbi, moguće ih je identificirati.
- 29 Osim toga, valja navesti da je u prigovoru nedopuštenosti ERCEA iznijela argumente o dopuštenosti, s jedne strane, tužbe protiv njezine odluke od 23. ožujka 2017. i, s druge strane, tužbe protiv odluke Komisije od 27. srpnja 2017. Stoga, unatoč nepreciznosti u tekstu tužbe, tuženik je sam mogao utvrditi dva akta na koja se odnosi ova tužba kao i njihove autore i datume njihova donošenja.
- 30 Iz prethodno navedenog proizlazi da predmet spora, kako je definiran u tužbi, ispunjava zahtjeve navedene u točkama 23. i 24. ovog rješenja. Stoga je primjereno smatrati da tužitelj ovom tužbom zahtijeva poništenje dvaju akata, tj. odluke ERCEA-e od 23. ožujka 2017. i odluke Komisije od 27. srpnja 2017. Nadalje, zahtijeva da Opći sud naloži ERCEA-i preispitivanje prijedloga br. 741797-NIP.

Zahtjev za poništenje odluke ERCEA-e od 23. ožujka 2017.

- 31 ERCEA tvrdi da je tužba nedopuštena u dijelu koji se odnosi na njezinu odluku od 23. ožujka 2017. jer je podnesena nakon roka od dva mjeseca, utvrđenog u članku 263. šestom podstavku UFEU-a.
- 32 Opći sud smatra da je tužba očito nedopuštena u dijelu koji se odnosi na ERCEA-inu odluku od 23. ožujka 2017. iz drugog razloga. Naime, dovoljno je utvrditi da je tužitelj izabrao podnijeti upravnu žalbu protiv te odluke na temelju članka 22. Uredbe br. 58/2003 i da je Komisija odlučila o toj upravnoj žalbi odlukom od 27. srpnja 2017., također navedenom u predmetnoj tužbi.
- 33 Budući da je tužitelj odabrao pravni lijek – upravnu žalbu, koja je dovela do donošenja odluke Komisije od 27. srpnja 2017., a Komisija je nadležno tijelo za nadzor zakonitosti akata ERCEA-e, više ne može osporavati odluku ERCEA-e od 23. ožujka 2017. pravnim lijekom na temelju članka 263. UFEU-a, i to neovisno o pitanju mogućeg prekoračenja roka za podnošenje te tužbe, kako je to istaknula ERCEA u prigovoru nedopuštenosti.

34 Iz toga slijedi da je zahtjev za poništenje odluke ERCEA-e od 23. ožujka 2017. očito nedopušten.

Zahtjev za poništenje odluke Komisije od 27. srpnja 2017.

35 ERCEA tvrdi da je tužba nedopuštena u dijelu u kojem se odnosi na odluku Komisije od 27. srpnja 2017. jer je podnesena protiv subjekta koji nije njezin autor.

36 Na temelju članka 22. stavaka 1. i 5. Uredbe br. 58/2003, u slučaju kada je akt izvršne agencije na štetu treće strane upućen Komisiji za nadzor njegove zakonitosti, Komisijina izričita ili prešutna odluka o odbacivanju upravne žalbe može biti predmet tužbe za poništenje pred Sudom Europske unije.

37 Prema sudskoj praksi, tužba mora u načelu biti podnesena protiv autora pobijanog akta (vidjeti rješenja od 22. srpnja 2015., *European Children's Fashion Association i Instituto de Economía Pública/Komisija i EACEA*, T-724/14, neobjavljeno, EU:T:2015:550, t. 21. i navedenu sudsku praksu i od 15. studenoga 2017., *Pilla/Komisija i EACEA*, T-784/16, neobjavljeno, EU:T:2017:806, t. 54.). To je osobito slučaj kada se akt ne može pripisati nekoj instituciji, tijelu, uredu ili agenciji Unije osim onoj od koje taj akt potječe (vidjeti u tom smislu rješenja od 16. prosinca 2008., *Italija/Komisija i EGSO*, T-117/08, neobjavljeno, EU:T:2008:582, t. 16. do 19. i od 15. studenoga 2017., *Pilla/Komisija i EACEA*, T-784/16, neobjavljeno, EU:T:2017:806, t. 55. do 60.).

38 Nadalje, pogrešna naznaka tuženika u tužbi, koji nije autor pobijanog akta, ne povlači za sobom nedopuštenost tužbe ako ona sadržava elemente koji omogućuju nedvosmisleni identifikaciju stranke protiv koje je podnesena kao i pobijanog akta i njegova autora. U takvom se slučaju autor pobijanog akta smatra tuženikom, iako nije naveden u uvodnom dijelu tužbe. Međutim, taj slučaj potrebno je razlikovati od slučaja u kojem tužitelj ustraje u naznaci tužitelja koji je naveden u uvodnom dijelu tužbe, s punom svijesti o činjenici da on nije autor pobijanog akta. U potonjem slučaju valja uzeti u obzir tuženika naznačenog u tužbi i, ako je primjenjivo, iz te naznake izvući posljedice u odnosu na dopuštenost tužbe (vidjeti u tom smislu presudu od 22. studenoga 1990., *Mommer/Parlament*, T-162/89, EU:T:1990:72, t. 19. i 20.; također vidjeti rješenje od 27. ožujka 2017., *Frank/Komisija*, T-603/15, neobjavljeno, EU:T:2017:228, t. 73. i navedenu sudsku praksu).

39 U ovom slučaju, kao prvo, valja utvrditi da je Komisija jedini autor odluke od 27. srpnja 2017. Donošenjem te odluke Komisija je izvršila nadležnost koja joj je dodijeljena Uredbom br. 58/2003 u području nadzora zakonitosti odluka ERCEA-e. Odluka Komisije od 27. srpnja 2017. ne može se stoga ni u kojem slučaju pripisati ERCEA-i.

40 Nadalje, valja podsjetiti na to da je mogućnost podnošenja tužbe protiv odluke Komisije, kao i njezina pravna osnova, bila navedena u odluci ERCEA-e od 23. ožujka 2017. (vidjeti točku 11. ovog rješenja). Osim toga, dopis od 16. kolovoza 2017. priložen odluci Komisije od 27. srpnja 2017., koji je glavni direktor GU-a za istraživanje i inovacije poslao tužitelju, izričito navodi Komisiju kao stranku protiv koje se treba podnijeti tužba za poništenje na temelju članka 263. UFEU-a, s obzirom na tu odluku (vidjeti točku 13. ovog rješenja).

41 Naposljetku, valja utvrditi da je tužitelj ustrajao u naznaci ERCEA-e kao tuženika u svojim očitovanjima o prigovoru nedopuštenosti, iako je ERCEA u prigovoru nedopuštenosti navela da bi, u dijelu koji se odnosi na odluku Komisije od 27. srpnja 2017., predmetna tužba trebala biti usmjerena protiv Komisije.

42 Iz prethodno navedenog proizlazi da je zahtjev za poništenje odluke Komisije od 27. srpnja 2017. usmjeren protiv subjekta koji nije autor tog akta. Navedeni zahtjev stoga je nedopušten.

Zahtjev za izdavanje naloga ERCEA-i

- 43 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, u okviru kontrole zakonitosti akata institucija, tijela, ureda i agencija Unije, nije na Općem sudu da izdaje naloge institucijama ili da ih zamjenjuje (presuda od 10. listopada 2012., Grčka/Komisija, T-158/09, neobjavljena, EU:T:2012:530, t. 219.; vidjeti također presudu od 22. travnja 2016., Italija i Eurallumina/Komisija, T-60/06 RENV II i T-62/06 RENV II, EU:T:2016:233, t. 43. i navedenu sudsku praksu).
- 44 Zahtjev za izdavanje naloga ERCEA-i, koji je podnio tužitelj, stoga je očito nedopušten.
- 45 S obzirom na prethodno navedeno, ovu tužbu treba u cijelosti odbaciti kao nedopuštenu.

Troškovi

- 46 U skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da tužitelj nije uspio u postupku, valja mu naložiti snošenje troškova sukladno ERCEA-inu zahtjevu.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (deveto vijeće)

rješava:

- 1. Tužba se odbacuje.**
- 2. Nicholaeu Chioreanuu nalaže se snošenje troškova.**

U Luxembourg 6. studenoga 2018.

Tajnik
E. Coulon

Predsjednik
S. Gervasoni